

Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili. (Mt 25, 45)

(Maroš Rinik) Evanjelium Mäsopôstnej nedele predstavuje posledné dôležité Ježišovo učenie. Ježiš sa v ňom odvoláva na predstavu, ktorá je v židovskom svete veľmi známa a nájdeme ju v Talmude. Tu sa píše o tom, ako pri poslednom súde svätý vezme zvitok Tóry, uloží si ho na kolená a povie: „Kto ho napĺňal, nech príde a dostane svoju odmenu.“ Ježiš použije tento príklad, ale mení jeho zmysel. To, čo určuje realizáciu človeka, nie je jeho vzťah, ktorý má so zákonom, s Bohom, ale vzťah, ktorý má s inými ľuďmi. Takže s Ježišom smerovanie ľudstva nie je smerom k Bohu, ale s Bohom a v Bohu smerom k ľuďom. Boh Ježiša sa nikdy neopýta, či v neho veríme, ale či milujeme tak ako on.

Preto Kráľ povie tým, čo budú po jeho pravici: „Podťe, požehnaní môjho Otca...“. To sú tí, ktorí realizovali Boží projekt s ľudstvom. Vymenuje šesť oblastí potrieb, utrpenia, nedostatku, ktoré trápia ľudstvo s odpoveďami, ktoré na ne dali. Z týchto šiestich oblastí sa žiadna netýka postoja k náboženstvu a obradom, žiadna nie je o vzťahu k Bohu, ale o prístupe k potrebám a utrpeniam ľudí. To, čo je kľúčom k večnému životu, nie je nábožné správanie, ale ľudské správanie. To, čo určuje úspech v tvojom živote, je to, aký máš vzťah s ľuďmi. Keď sa uzatváraš pred inými, uzatváraš sa aj pred Bohom.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)